

У Х В А Л А
ТРЕТЬОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Лахненка Євгенія Миколайовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) окремих положень пункту 20² розділу XI „Перехідні положення“ Кримінального процесуального кодексу України у взаємозв’язку з положеннями його статті 5

м. К и ї в
6 лютого 2020 року
№ 22-3(II)/2020

Справа № 3-20/2020(33/20)

Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України у складі:

Касмініна Олександра Володимировича – головуючого,
Городовенка Віктора Валентиновича – доповідача,
Первомайського Олега Олексійовича,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Лахненка Євгенія Миколайовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) окремих положень пункту 20² розділу XI „Перехідні положення“ Кримінального процесуального кодексу України у взаємозв’язку з положеннями його статті 5.

Заслухавши суддю-доповідача Городовенка В.В. та дослідивши матеріали справи, Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а:

1. Лахненко Є.М. звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням перевірити на відповідність частині першій статті 58 Конституції України положення „підпункту 2“ пункту 20² розділу XI „Перехідні положення“ Кримінального процесуального кодексу України (далі – Кодекс) у взаємозв'язку з положеннями його статті 5.

У пункті 20² розділу XI „Перехідні положення“ Кодексу, зокрема, зазначено, що підсудність Вищого антикорупційного суду, передбачена Кодексом як суду першої інстанції, суду апеляційної інстанції та слідчих суддів, поширюється на кримінальні провадження, відомості за якими про кримінальне правопорушення внесені до Єдиного реєстру досудових розслідувань:

«2) до дня набрання чинності Законом України „Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо початку роботи Вищого антикорупційного суду“, якщо досудове розслідування здійснюється або здійснювалося Національним антикорупційним бюро України та закінчено прокурорами Спеціалізованої антикорупційної прокуратури».

Статтею 5 Кодексу встановлено, що процесуальна дія проводиться, а процесуальне рішення приймається згідно з положеннями Кодексу, чинними на момент початку виконання такої дії або прийняття такого рішення (частина перша); допустимість доказів визначається положеннями Кодексу, які були чинними на момент їх отримання (частина друга).

Як вбачається з конституційної скарги, Суворовський районний суд міста Одеси ухвалою від 1 жовтня 2019 року направив обвинувальний акт у кримінальному провадженні стосовно Лахненка Є.М. до Вищого антикорупційного суду; Апеляційна палата Вищого антикорупційного суду, застосувавши окремі положення пункту 20² розділу XI „Перехідні положення“ Кодексу, зазначила, що не вбачає підстав для задоволення клопотання захисника Святини І.А. про направлення вказаного кримінального провадження

з Вищого антикорупційного суду до Суворовського районного суду міста Одеси.

Лахненко Є.М. вважає, що внаслідок застосування Апеляційною палатою Вищого антикорупційного суду у його справі оспорюваних положень Кодексу було порушено „принцип неприпустимості зворотної дії в часі нормативних актів“ та статтю 58 Конституції України.

Обґрунтовуючи свої твердження, автор клопотання цитує положення Конституції України, Кодексу, Кримінального кодексу України, законів України, Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод 1950 року, посилається на рішення Конституційного Суду України, Верховного Суду України, а також на судові рішення у своїй справі, зокрема ухвали Суворовського районного суду міста Одеси від 1 жовтня 2019 року, Апеляційної палати Вищого антикорупційного суду від 9 грудня 2019 року, Верховного Суду у складі колегії суддів Третьої судової палати Касаційного кримінального суду від 8 січня 2020 року, копії яких долучено до конституційної скарги.

2. Вирішуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України виходить з такого.

Відповідно до Закону України „Про Конституційний Суд України“ у конституційній скарзі має міститися обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (пункт 6 частини другої статті 55); конституційна скарга вважається прийнятною за умови її відповідності вимогам, передбаченим, зокрема, статтею 55 цього закону (абзац перший частини першої статті 77); Конституційний Суд України відмовляє у відкритті конституційного провадження, визнавши конституційну скаргу непринятною, якщо зміст і

вимоги конституційної скарги є очевидно необґрунтованими (частина четверта статті 77).

Із матеріалів, долучених до конституційної скарги, вбачається, що Лахненко Є.М., стверджуючи про невідповідність Конституції України окремих положень пункту 20² розділу XI „Перехідні положення“ Кодексу у взаємозв'язку з положеннями його статті 5, викладає власне бачення того, як у його справі мають застосовуватися окремі положення Кодексу під час вирішення питання щодо підсудності порушеного стосовно нього кримінального провадження, та фактично висловлює незгоду з ухваленими у його справі судовими рішеннями. Однак це не є обґрунтуванням тверджень щодо неконституційності оспорюваних положень Кодексу у розумінні пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“.

Крім того, Лахненко Є.М. не вказав, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на його думку, зазнало порушення внаслідок застосування оспорюваних положень Кодексу.

Наведене свідчить, що суб'єкт права на конституційну скаргу не дотримав вимог пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 цього закону – неприйнятність конституційної скарги.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 55, 56, 58, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Лахненка Євгенія Миколайовича щодо відповідності

Конституції України (конституційності) окремих положень пункту 20² розділу XI „Перехідні положення“ Кримінального процесуального кодексу України у взаємозв'язку з положеннями його статті 5 на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала Третьої колегії суддів Другого сенату Конституційного Суду України є остаточною.

**ТРЕТЯ КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**